

PROF. EMER. NEDJELJKO FRANČULA

Dobitnik Nagrade za životno djelo Hrvatskoga geodetskog društva

Nedjeljko Frančula rođen je u Zagrebu 20. lipnja 1937. Gimnaziju je završio u Zagrebu 1956. Diplomirao je 1962. na Geodetskom odjelu Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta u Zagrebu, doktorirao 1971. u Bonnu (Landwirtschaftliche Fakultät) tezom *Die vorteilhaftesten Abbildungen in der Atlaskartographie*. Boravio je u Institutu za kartografiju i topografiju Sveučilišta u Bonnu dvije godine (1969–71) kao stipendist *Deutsche Akademische Austauschdienst (DAAD)*, a 1976. bio je ondje ponovno kao stipendist DAAD-a, tri mjeseca na znanstvenom usavršavanju iz područja automatizacije u kartografiji. Za asistenta na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu izabran je 1963., za docenta 1975., za izvanrednog profesora 1980., a za redovitog profesora 1985.

U znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora u trajnom zvanju za područje tehničkih znanosti – polje geodezija izabran je u veljači 1996. God. 2007. Senat Sveučilišta u Zagrebu imenovao ga je profesorom emeritusom.

Nakon izbora za docenta na Geodetskom fakultetu predavao je kolegije *Geoinformatika I, Kartografija II, Kartografija III* i *Kompjutorska obrada geodetskih podataka*. Osim u Zagrebu predavao je na dodiplomskom i poslijediplomskom studiju i na Fakultetu za arhitekturu, građevinarstvo i geodeziju u Ljubljani 1974–76. Prema nastavnom planu i programu iz 1994. predavao je na Geodetskom fakultetu *Geoinformatiku I, Kartografske projekcije, Digitalnu kartografiju* i *Kartografsku generalizaciju*. Od akad. god. 2002/03 predavao je *Kartografske projekcije* i *Digitalnu kartografiju*. Na poslijediplomskom studiju predavao je *Uvod u znanstveni rad* i *Službeni topografsko-kartografski informacijski sustav RH*. Bio je mentor u izradi 65 diplomskih radova, osam magistarskih radova i četiri doktorske disertacije. Baveći se više od trideset godina primjenom računala u rješavanju geodetskih i kartografskih zadataka uveo je digitalnu kartografiju u nastavu na dodiplomskom i poslijediplomskom studiju Geodetskog fakulteta u Zagrebu.

Od 1962. do 1986. bio je suradnik u ostvarenju četiriju znanstvenih projekata. Prema ugovorima s Ministarstvom znanosti i tehnologije Republike Hrvatske bio je voditelj znanstvenog zadatka *Kartografska istraživanja prostora* 1987–91, znanstvenih projekata *Kartografija i geoinformacijski sustavi* 1991–96. *Hrvatska kartografija – znanstvene osnove* 1997–2001. Prema ugovorima s Državnom geodetskom upravom bio je voditelj znanstveno-stručnih projekata *Hrvatski kartografi* 1996–2002. i *Geodetski rječnik* 1996–2003.

Objavio je oko 400 znanstvenih i stručnih radova. Pretežno u timskom radu izveo je četrdesetak stručno-praktičnih radova (geodetska izmjera, topografske i tematske karte), izradio deset ekspertiza i sastavio 25 računalnih programskih paketa.

Glavno su područje njegova istraživanja kartografske projekcije i digitalna kartografija. Rezultati njegovih istraživanja o kartografskim projekcijama s minimalnim deformacijama citirani su u CC-časopisima, inozemnim udžbenicima, leksikonima i enciklopedijama.

Od 1976. do 1986. bio je zamjenik glavnog i odgovornog urednika časopisa *Geodetski list*, a od 1987. do 1995. njegov glavni i odgovorni urednik. Bio je suradnik redakcije *Pomorskog leksikona* Leksikografskog zavoda *Miroslav Krleža* iz Zagreba. Od 1976. stalni je suradnik međunarodne kartografske referativne publikacije *Bibliographia cartographica* (München – New Providence – London – Pariz). Dopisni član International Cartographic Association,

Commission II: Definition, Classification and Standardization of Technical Terms in Cartography bio je 1975–80. Bio je član nekoliko društava i vijeća.

Diplomu Republičke zajednice za znanstveni rad SR Hrvatske 1975–85 primio je 1985. Priznanje Hrvatskoga geodetskog društva u povodu 50. obljetnice neprekidnog izlaženja Geodetskog lista za izvanredan doprinos na promicanju geodetske znanosti i struke te za dugogodišnji predani rad na uređivanju i izdavanju Geodetskog lista primio je 1996. Nagrada za životno djelo *Moć znanja* Akademije tehničkih znanosti Hrvatske dodijeljena mu je 2004. godine. Počasnim članom Hrvatskoga kartografskog društva postao je 2007.

U obrazloženju prijedloga za nagradu koje je Geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu uputio Hrvatskome geodetskom društvu može se pročitati sljedeće.

1. U duljem razdoblju aktivno je radio na znanstvenim i stručnim istraživanjima, te objavio visokostručne radove koji su značajno pridonijeli geodetskoj struci.

Prof. emer. Nedjeljko Frančula je cijeli svoj radni vijek aktivno i uspješno radio na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Cijeli svoj radni vijek proveo je na znanstvenim i stručnim istraživanjima i objavio izuzetno velik broj znanstvenih i stručnih radova koji su značajno pridonijeli geodetskoj struci.

2. U geodetskoj struci ostvario je više rezultata iznimne vrijednosti.

Glavno su područje njegova istraživanja kartografske projekcije i digitalna kartografija. Rezultati njegovih istraživanja o kartografskim projekcijama s minimalnim deformacijama citirani su u CC-časopisima, inozemnim udžbenicima, leksikonima i enciklopedijama.

U skupini *oblikovanje matematičke osnove karata sitnih mjerila* najvažniji rad N. Frančule njegova je doktorska disertacija. Na temelju provedenih istraživanja i uspoređivanja projekcija za karte svijeta došao je do važnih zaključaka o svojstvima najpovoljnijih projekcija za karte svijeta. Objavljeni rezultati izazvali su i reakcije određenog broja znanstvenika. Polemika koja se vodila u časopisu *Kartographische Nachrichten* pokazala je da N. Frančula suvereno vlada tom građom.

Mnogobrojni radovi N. Frančule pripadaju u skupinu *Gauss-Krügerova i druge geodetske projekcije*. U monografiji iz 1969. B. Borčić i N. Frančula proveli su analizu starih koordinatnih sustava na području Hrvatske i dali rješenja za transformaciju koordinata iz tih sustava u sustave Gauss-Krügerove projekcije, koja sve do danas nalaze svestranu primjenu u svakodnevnoj praksi.

N. Frančula jedan je od pionira uvođenja *digitalnih metoda u geodeziji i kartografiji* u bivšoj Jugoslaviji, a na području kartografskih projekcija i u svijetu (vidi Frank Canters: *Small-scale Map Projection Design*, Taylor&Francis, London and New York, 2002, str. 1, 47–48, 97, 314 i 324). U procesu uvođenja automatizacije u izradu karata jednu od najvećih teškoća čini automatizacija generalizacije. N. Frančula sa svojim se suradnicima više godina bavio istraživanjem automatske generalizacije linijskih kartografskih elemenata. Prvi su rezultati objavljeni 1981., a najnoviji 2005. Primjena digitalnih metoda u kartometriji znatno je unaprijedila kartometrijske radove. U više radova N. Frančula je sa svojim suradnicima prvi (1992) odredio površinu hrvatskog obalnog mora i mora između državne granice i granice epikontinentalnog pojasa. Tim je radovima dokazano da se površine teritorijalnih jedinica mogu odrediti s visokom točnošću iz digitaliziranih koordinata granica tih jedinica ne samo s topografskih karata krupnih mjerila nego i s karte mjerila 1:1 000 000. Ti su radovi poslužili kao uzor svim kasnijim istraživačima koji su se u Hrvatskoj bavili tom problematikom.

N. Frančula posljednjih se godina intenzivno bavi *budućnošću geodezije i kartografije*. U nekoliko radova i javnih predavanja pokazao je da se promjene koje su se dogodile u geodeziji i kartografiji u posljednjih četrdeset godina, a posebno u posljednjem desetljeću, mogu bez pretjerivanja nazvati revolucionarnima. Vezane su uz razvoj elektroničke, satelitske i računalne tehnologije. Promjene su tako važne i velike da izazivaju i promjene naziva

geodetskih udruga, časopisa, ali i geodetskih učilišta pa i cijele struke. Stoga se zauzimao za to da se u reformi nastavnog plana i programa uz geodetsko usmjerenje uvede i geoinformatičko.

Prema ugovorima s Ministarstvom znanosti i tehnologije Republike Hrvatske bio je voditelj znanstvenog zadatka *Kartografska istraživanja prostora 1987–91*, znanstvenih projekata *Kartografija i geoinformacijski sustavi 1991–96*, *Hrvatska kartografija – znanstvene osnove 1997–2001*. Prema ugovorima s Državnom geodetskom upravom bio je voditelj znanstveno-stručnih projekata *Hrvatski kartografi 1996–2002*, i *Geodetski rječnik 1996–2003*.

N. Frančula više od 30 godina uzorno je organizirao i izvodio nastavu na svim stupnjevima iz većine kartografskih disciplina, pa je i od drugih nastavnika i studenata visoko ocjenjivan. Osim u Zagrebu predavao je na dodiplomskom i poslijediplomskom studiju i na Fakultetu za arhitekturu, građevinarstvo i geodeziju u Ljubljani 1974–76. Bio je mentor u izradi 67 diplomskih radova, osam magistarskih radova i četiri doktorske disertacije. Baveći se više od 30 godina primjenom računala u rješavanju geodetskih i kartografskih zadataka uveo je digitalnu kartografiju u nastavu na dodiplomskom i poslijediplomskom studiju Geodetskog fakulteta u Zagrebu.

Od diplomiranja 1962. N. Frančula redovito sudjeluje u radu Zavoda za kartografiju na rješavanju stručno-praktičnih zadataka. Tijekom godina prošao je praktični rad od terenskih operacija do izrade karata. Rezultate svoga višegodišnjeg rada na uvođenju automatizacije u izradu karata N. Frančula je objavio u dvije monografije. S još trojicom koautora sastavio je prvi *Višejezični kartografski rječnik* s definicijama i objašnjenjima na hrvatskom jeziku. Stalno prateći svjetska zbivanja na području kartografije objavio je 184 prikaza knjiga, časopisa, novih karata, atlasa, softvera i hardvera.

3. Postigao je vrijedne rezultate u organizaciji geodetske djelatnosti.

Član je Hrvatskoga geodetskog društva od njegova osnutka. Od 1976. do 1986. bio je zamjenik glavnog i odgovornog urednika časopisa *Geodetski list*, a od 1987. do 1995. njegov glavni i odgovorni urednik.

Od 1976. stalni je suradnik međunarodne kartografske referativne publikacije *Bibliographia cartographica* (München – New Providence – London – Pariz). Dopisni član International Cartographic Association, Commission II: Definition, Classification and Standardization of Technical Terms in Cartography bio je 1975–80; član Matičnog povjerenstva (odbora) za područje tehničkih znanosti – polje arhitekture i urbanizma, građevinarstva i geodezije bio je 1987–93 te ponovno od 2005. Početkom 1997. izabran je za pročelnika *Sekcije za kartografiju Hrvatskoga geodetskog društva*. Od 1998. redoviti je član *Akademije tehničkih znanosti Hrvatske* u Odjelu za građevinarstvo i geodeziju. Član je Stručnog savjeta Državne geodetske uprave za praćenje Službenoga topografsko-kartografskog informacijskog sustava (STOKIS) od 2000; te zamjenski član Prosudbene skupine Arhitektura i urbanizam; geodezija; građevinarstvo Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, 2006.

4. Pridonio je popularizaciji geodetske struke vlastitim publikacijama i istakao se objavljivanjem stručnih radova iz geodetske prakse.

Stalno prateći svjetska zbivanja na području kartografije objavio je više od 200 prikaza knjiga, časopisa, novih karata, atlasa, softvera i hardvera. U knjigama, časopisima i bibliografskim bazama podataka 94 njegova rada citirana su 346 puta, od čega je 177 inozemnih citata. Njegova doktorska disertacija iz 1971. citirana je u SCI-časopisima četiri puta, ali u još 35 inozemnih knjiga i časopisa. Posebno ističemo da je 1975. u poznatom njemačkom udžbeniku *Kartographie* Günthera Hakea citirana na tri mjesta, ali u istom opsegu i u 8., prerađenom i proširenom izdanju, uz dva nova koautora, 2002. godine. Također je tri puta citirana i u *Lexikon der Kartographie* Wernera Witta iz 1979. Prof. Frančula i dalje neumorno piše i objavljuje, najviše u *Geodetskom listu* i *Kartografiji i geoinformacijama*.

Na temelju svega navedenoga vidljivo je da je prof. emer. Nedjeljko Frančula ispunio sve uvjete iz čl. 8 Pravilnika o dodjeli priznanja Hrvatskoga geodetskog društva (HGD) za Nagradu za životno djelo. Pri tome se posebno ističe njegov izuzetan doprinos HGD-u koji se očituje u 20 godina neprekidnog, ustrajnog i samozatajnog rada na uređivanju Geodetskoga lista. U tom je časopisu jedan od najplodnijih autora, objavio velik broj znanstvenih i stručnih radova te raznih prikaza, a objavljuje i dalje.

Prof. emer. Nedjeljku Frančuli dodijeljena je Nagrada za životno djelo HGD-a kao najviše priznanje istaknutom pojedincu za njegov sveukupni stvaralački rad koji je od osobitog značenja za promicanje HGD-a, odnosno za izuzetno ostvarenje koje predstavlja značajan doprinos i od značaja je za HGD i geodetsku struku uopće. Nagrada je dodijeljena 28. lipnja 2013. na 17. susretu hrvatskih geodeta u Sv. Martinu na Muri.

Čestitamo!

Miljenko Lapaine

BALDO STANČIĆ, doktor tehničkih znanosti

Baldo Stančić obranio je 11. veljače 2013. na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu doktorsku disertaciju pod naslovom *Modeliranje arhivskih prostorno-vremenskih podataka katastra u suvremenom tehnološkom okruženju*. Doktorska disertacija obranjena je pred povjerenstvom u sastavu prof. dr. sc. Siniša Mastelić Ivić, prof. dr. sc. Miodrag Roić (mentor) i doc. dr. sc. Hrvoje Matijević iz IGEA d.o.o. Zagreb. Povjerenstvo za ocjenu doktorske disertacije bilo je u istom sastavu.

Baldo Stančić rođen je 3. ožujka 1982. godine u Splitu. Školovanje je započeo 1988. godine u osnovnoj školi *Petar Hektorović* u Starom Gradu na otoku Hvaru. Godine 1996. upisuje srednju Graditeljsko-geodetsku tehničku školu u Splitu koju s uspjehom završava 2000. godine te stječe srednju stručnu spremu i zvanje geodetskog tehničara.

Na Geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu upisuje se iste 2000. godine. Kao student sudjelovao je na stručnoj praksi *Bol 2004*, organiziranoj od strane fakulteta. Diplomirao je 19. svibnja 2006. godine s diplomskim radom kojeg je izradio pod vodstvom prof. dr. sc. Miodraga Roića. Naslov rada bio je: *Kontrola i analiza vektorizacije K.O. Starigrad (311723)*.

Od listopada 2006. godine zaposlen je na Geodetskom fakultetu. Prvo u svojstvu stručnog suradnika, a od ožujka 2007. godine u svojstvu asistenta na Zavodu za primijenjenu geodeziju, Katedri za upravljanje prostornim informacijama. Od imenovanja do danas na matičnom fakultetu organizira i obavlja vježbe iz kolegija: Komunalni informacijski sustavi, Katastar, Inženjerska grafika u geodeziji i geoinformatici, Podrška upravljanju prostorom i Geoinformacijska infrastruktura. Kao vanjski suradnik od 2008. godine sudjeluje u nastavi pri Geografskom odsjeku na Prirodoslovno matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu gdje organizira i obavlja vježbe iz kolegija Katastar nekretnina.

Do sada je kao autor ili u koautorstvu objavio više znanstvenih i stručnih članaka u domaćim i stranim časopisima, te zbornicima radova. Sudjelovao je na izradi znanstveno-stručnih projekta *Analiza preduvjeta za pojedinačno prevođenje katastarskih čestica u Katastar nekretnina* (voditelj: prof. dr. sc. Miodrag Roić) i *Homogenizacija katastarskog plana* (voditelj: prof. dr. sc. Miodrag Roić).

Uspješno radi na stručnim poslovima vezanim uz upravljanje prostornim informacijama. Piše i govori engleski jezik.

Rukopis doktorske disertacije sadrži 128 stranica A4 formata, naslov, sažetak i ključne riječi na hrvatskom i engleskom jeziku, popis tablica, popis slika, popis kratica i životopis autora.